

[Ebba Strange]

»Hvad er begrundelsen for, at besiddelse af anpart i et kommanditselskab anses for selvstændig erhvervsvirksomhed, når det drejer sig om frigivelse af midler bundet i en investeringsfond, men ikke når det drejer sig om gifte kvinders skatteregnskab?«

(Spm. nr. 1116).

Begrundelse.

Spørgeren anser det for en urimelighed, at midler, der ved en skattebegünstiget opsparringsform er henlagt til investering i egen virksomhed, kan anvendes til en passiv investering såsom køb af anpart i et kommanditselskab.

Spørgeren anser det endvidere for en urimelighed, at gifte kvinder er nødt til at lade væsentlige dele af deres personlige økonomiske forhold opføre på mandens selvangivelse.

De to urimeligheder træder særlig klart frem, når man betragter skattemyndighedernes definition af selvstændig erhvervsvirksomhed i de to tilfælde. Hvad angår frigivelse af investeringsfond, har man anvendt en meget liberal definition, så bl.a. besiddelse af anpart i kommanditselskab anses for selvstændig erhvervsvirksomhed. Når det drejer sig om gifte kvinders skatteforhold, har man omvendt anvendt en meget restriktiv fortolkning, hvilket bl.a. har som konsekvens, at gifte kvindelige erhvervsdrivende i modsætning til andre erhvervsdrivende ikke kan få frigjort en investeringsfond ved køb af anpart i et kommanditselskab.

Der henvises bl.a. til en sag fra Skattepolitisk Oversigt 1978/79, side 339.

Besvarelse (5/7 79):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Ved gennemførelsen af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabskatteoven) i 1961 indførtes nye regler for beskatning af kommanditselskaber. Sådanne selskaber havde hidtil været beskattet som aktieselskaber i henhold til bestemmelsen i statsskatteovens § 2, nr. 5 a. Fra og med skatteåret 1962-63 har deltagerne i kommanditselskaber – både komplementarer og kommanditister – hver for sig skullet svare skat af deres andel i selskabets indkomst på sam-

me måde, som interessenter beskattes af deres andel i interessentskabets indkomst.

Det er således den enkelte deltager i kommanditselskabet, der bl.a. foretager de skattemæssige afskrivninger på selskabets afskrivningsberettigede formuegoder. Som en konsekvens heraf kan den enkelte deltager benytte frigivne investeringsfondshenlæggelser til forlods afskrivninger på hans andel i selskabets afskrivningsberettigede formuegoder.

For den gifte kvinde forudsætter dette imidlertid, at hun i henhold til kildeskattelovens § 4, stk. 2 a. bliver ansat særskilt til skat af overskuddet fra kommanditselskabet som indkomst ved selvstændig virksomhed.

Den gifte kvinde kan nemlig kun henlægge til investeringsfonds på grundlag af overskud fra en erhvervsvirksomhed, som i henhold til denne bestemmelse i kildeskatteloven kan anses for selvstændig virksomhed for hende, og hun kan kun benytte investeringsfondshenlæggelser til forlods afskrivning i forbindelse med en sådan selvstændig virksomhed.

Ved afgørelsen af, om der er tale om selvstændig virksomhed, lægges bl.a. vægt på, om virksomheden kræver en vis aktiv indsats. Den gifte kvindes deltagelse i et interessentskab eller et kommanditselskab vil ikke i sig selv kunne anses for selvstændig virksomhed. Dertil kræves, at hun tager aktivt del i den almindelige drift af interessentselskabet eller kommanditselskabet.

Til *ministeren for skatter og afgifter (25/6 79)* af:

Ole Olsen (SF):

»Med hvilken lovhjemmel er fradragskontocirkulæret, jfr. side 271 i Meddelelser fra statsskattedirektoratet og ligningsrådet 1978, udstedt?«

(Spm. nr. 1117).

Begrundelse.

Det nævnte fradragskontocirkulære omtales i ministerens svar på spørgsmål nr. 1004.

Spørgeren er bekendt med, at såvel revisorer som advokater har rejst tvivl om, hvorvidt den nødvendige lovhjemmel er til stede. Det er ikke hensigten med spørgsmålet at anfægte den metode, der anvendes i fradragskontocirkulæret, men af hensyn til rets-